

[Knud Bro.]

en positiv kritik har der ikke været tale om, og en positiv kritik har derfor heller ikke kunnet ændre noget. Vor beslutning om Ribe-Esbjergplaceringen har ikke spillet nogen som helst rolle for at bringe socialdemokratiet ind på et plan, hvor man roligt og sagligt prøvede at finde en løsning, som alle kunne stå bag. Hr. Camre fandt først på et ret sent tidspunkt ud af, at det overhovedet var værd at beskæftige sig seriøst med Ribe-Esbjerg eller det sydjyske problem. Udvalgsmederne er jo lykkede, men jeg kan forsikre for, at Ribe-Esbjergområdet ikke står i nogen taknemlighedsgæld til den socialdemokratiske ordfører. Det var faktisk i allersidste øjeblik, det lykkedes os ved fælles hjælp at finde socialdemokratiets ben i denne sag. Døren blev smækket i lås, da hr. Camre holdt sin tale ved behandlingen af forslaget om centeret i Odense; det var en tale, som blev fulgt i arbejdet, og som gik på den melodi: forlig, mine herrer, det bliver på vore betingelser!

Det blev stillet sådan op, at den borgerlige provinspresse skulle have forsøgt på at fremstille sagen sådan, at da nu socialdemokratiets tidligere ordfører i disse spørgsmål, hr. K. B. Andersen, havde forladt tinget, kunne man opnå et bredt forlig. Jeg vil gerne hertil føje et par bemærkninger af hensyn til hr. K. B. Andersens renommé her i huset, som ligger mig dybt på sinde. Jeg vil gerne citere fra referatet af en høring foranstaltet af studenterrådet ved Københavns universitet den 4. april 1968. Det er et citat af hr. K. B. Andersen, og det er artig læsning:

„... jeg tror ikke, vi på rimelig måde kan løse Københavns problemer — hvis vi overhovedet skal bevare et universitet i København — uden et center i Roskilde. Men det er klart, hvis det er den situation, professor Bent Christensen tænker på, at vi definitivt må opgive både det ene og det andet, og måske holde en kerne herinde omkring, det er så langt at tage ud, når man skal demonstrere, men have en kerne herinde, hvor man kan lave sådan nogle ting og enkelte andre her omkring Frue Plads...“

Jeg fortsætter citatet:

„Jeg har sagt mange gange, og jeg tror, at alle partier i folketinget i løbet af disse

år har forstået, at nu gælder det ikke så vældig meget om at få en hel masse i gang ude omkring.“

Og så er der også nogle udtalelser om modet til at træffe en beslutning.

Jeg skal slutte med at beklage dybt, at man ikke har haft et sådant udvalgsarbejde, at man i denne sag, som angår hele folket, kunne være nået frem til en bred løsning. Men så må vi andre jo bære ansvaret.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg vil gerne bemærke, at det ikke er skik og brug at give referat fra udvalgs møder.

Horn: Når jeg har bedt om ordet, hænger det sammen med et synspunkt, jeg nogle gange og for ikke så længe siden har givet udtryk for her i det høje ting, nemlig udnyttelsen af Amagerland.

Vi ved med ret stor sikkerhed, at hvis den økonomiske vækst i Europa fortsætter blot nogenlunde med gennemsnittet af de sidste 10 års vækst, og hvis Nordens lande kan enes om i fællesskab at tage hensyn til den koncentration, der er i produktion og omsætning i verden, vil man komme til at erkende, at Øresundsregionen bliver det kraftcentrum, som jeg for nogle år siden i Nordisk Råd gav udtryk for at vi må søge at samles om, hvis Norden skal hævde sig i forhold til de 4-5 andre kraftcentre, der vil blive i Europa.

Vi ved, at der kommer storlufthavn på Saltholm på et eller andet tidspunkt — man kan være uenig om, hvornår det skal være; men at den kommer, er der ingen tvivl om. Vi ved, at ekspansionen er vældig på begge sider af Øresund. Vi ved, at Københavns nuværende havn, dens eventuelt kommende østhavn og udviklingen af Malmø havn vil styrke dette centerområde. Vi ved også, at udviklingen ændrer væsentligt på gamle handelsformer og måder at præsentere produktionen på. Vi har et lille tilløb dertil ude i Bella-Centret, som vi ved skal fjernes om ikke så forfærdelig længe. Vi ved også, at vi i Norden er nødt til at fortsætte et eller andet sted med et sådant center, som vil blive stillet over for en række internationale opgaver, der må løses, og som kun kan løses i vort område, hvis resten af Norden vil være med.

Det er ud fra disse synspunkter, jeg adva-